Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

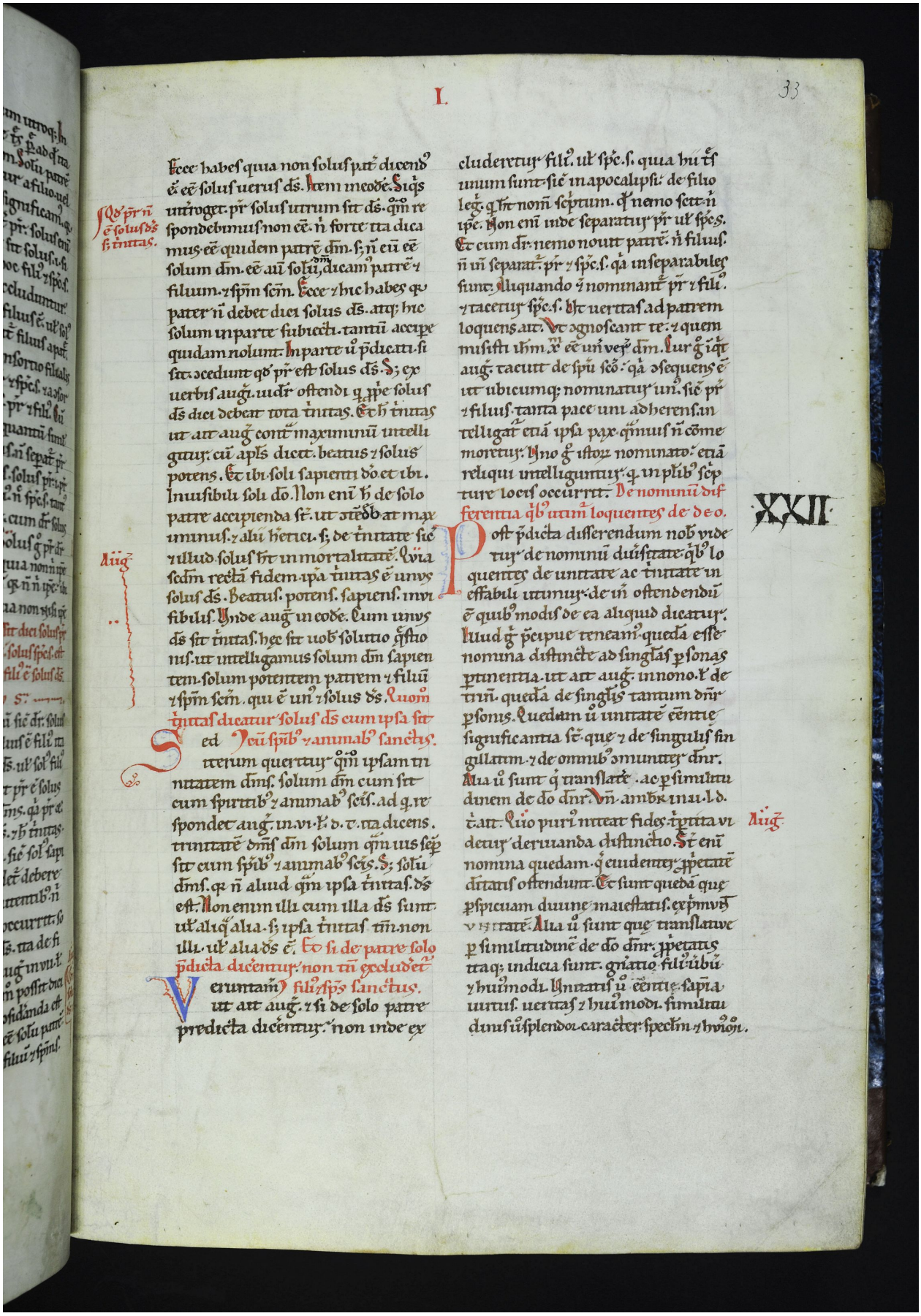

I.

33

Ecce habes quia non solus pr̃ dicend̃ ē eē solus uerus ds. Item inde. Siqs
Qd pr̃ nō ē solus ds sī trinitas.
interroget. pr̃ solus utrum sit ds. qm̃ re
spondebimus non eē. n̄ forte tta duca
mus eē quidem patrē dm̃. s; n̄ eū eē
solum dm̃. eē aũ solũ, dicam̃ patrē ⁊
filium. ⁊ spm̃ scm̃. Ecce habes q̃
pater n̄ debet dici solus ds. atq; hic
solum in parte subiecti. tamtũ accipe
quidam nolunt. In parte ũ p̃dicati si
stat. sequitur qd̃ pr̃ est solus ds. S; ex
uerbis aug̃. uidr̃ ostendi q̃ ꝑpe solus
ds dici debeat tota trinitas. Et h̄ trinitas
ut ait aug̃ comm̃ maximumq; intelli
gitur. cui apls dicit. beatus ⁊ solus
potens. Et ibi. soli sapienti dō et ibi.
Inuisibili soli dō. Non enī h̄ de solo
patre accipienda sī. ut ꝓdōb ait max
imus. ⁊ alii hereti. s; de trinitate sic
Aug
⁊ illud. solus h̄t immortalitatē. Quia
sedm̃ rectā fidem ipa trinitas ē unus
solus ds. Beatus. potens. sapiens. invi
sibilis. Unde aug̃ in eōde. Cum unus
ds sit trinitas. hoc sit uob solutio q̃stio
nis. ut intelligamus solum dm̃ sapien
tem. solum potentem patrem ⁊ filiū
⁊ spm̃ scm̃. qui ē unus solus ds. Quom
trinitas dicatur solus ds cum ipsa sit
Sed deus spūs ⁊ anmab sanctus.
Verum quer̃t qm̃ ipsam tri
nitatem dms. solum dm̃ cum sit
cum spūb ⁊ anmab scīs. S; solū
dms. q̃ n̄ aliud qm̃ ipsa trinitas. ds
est. Non enim illi cum illa ds sunt
ut aliq̃ alia. s; ipsa trinitas tm̃ non
illi. ut alia ds ē. Et si de patre solo
p̃dicta dicunt̃ non tm̃ concludet
Verumtam̃ filius spūs sanctus.
ut ait aug̃. ⁊ si de solo patre
predicta dicunt̃. non inde ex
cludet̃ filiꝰ. ut spc̃. s. qua hi tres
unum sunt. sic in apocalipsi. de filio
leg̃. q̃ non septum. q̃ nemo sept. n̄
ipe. Non enī inde separat̃ pr̃. ut spc̃. s.
Et cum dr̃ nemo nouit patrē. n̄ filius
n̄ nī separat̃ pr̃ ⁊ spc̃. s. qa inseparabiles
sunt. Aliquando ⁊ nominant̃ pr̃ ⁊ filiꝰ.
⁊ tacet̃ spc̃. s. h̄t ueritas ad patrem
loquens ait. Ut agnoscant te. ⁊ quem
misisti ihm̃ x̃m eē un̄ verū dm̃. Sur g̃ iqt
aug̃. tacuit de spū scō. qa sequens ē
ut ubicumq; nominat̃ unus. sic pr̃
⁊ filius. tanta pace uni adherens. in
telligat̃ etiā ipsa pax. q̃muis n̄ cōme
moret̃. Ymo g̃ utrosq; nominato. etiā
reliqui intelligunt̃. q. in plīb scp
ture locis occurrit. De nominū dif
ferentia qb utrum loquentes de deo.

XXII

Post p̃dicta differendum nob̄ vide
tur de nominū differentia. qb lo
quentes de unitate ac trinitate in
effabili utimur. de n̄ ostendendū
ē quib modis de ea aliquid dicat̃.
Illud g̃ ꝑcipue teneam̃ quedā esse
nomina distincte ad singlas p sonas
ptinentia. ut ait aug̃. in nono. ī de
trin̄. quedā de singlis tantum dic̄
psonis. Quedam ũ unitatē ēntie
significantia sc̄. que ⁊ de singulis sin
gillatim. ⁊ de omnib simultim dic̄.
Aug
Alia ũ sunt q̃ translate. ac p similitu
dinem de do dic̄. Vñ ambr in l. d.
trin. ait. Quo puri mitat fides. ignita vi
deat̃ deruanda distinctio. Et enī
nomina quedam. q̃ eundem̃ ꝑpetuē
dicatus ostendunt. Et sunt quedā que
p speciem diuine maiestatis. exprimūt
vnitatē. Alia ũ sunt que translative
p similitudinē de do dic̄. ꝑpetuus
nexus; indicia sunt. gratie filiꝰ ũbus
⁊ huiusmodi. Unitatis ũ ēntie. sapia
uerus. ueritas ⁊ huiusmodi. similitu
dinis ũ splendor. caracter. speciꝰ ⁊ huiusmodi.